

Reisverslag Ethiopië november 2022

Terwijl we in Ethiopië zijn horen we dat er met inzet van de Afrikaanse Unie er een staakt het vuren is bereikt in Ethiopië. Goed nieuws! Echter de gevolgen zijn natuurlijk wel zichtbaar in Addis Ababa. Meer dan anders zwerven er veel vrouwen met kleine kinderen rond in Addis. Ze komen zowel uit het noorden als uit het zuiden en hopen in Addis een veilig onderkomen te krijgen. Een aantal vrouwen kunnen we voorzien van wat fruit maar is natuurlijk een druppel op een gloeiende plaat. Laten we hopen dat ze snel weer met hun familie herenigd kunnen worden.

In Debre Zeit aangekomen horen we dat we door de burgemeester van Hidi zijn uitgenodigd om met hem in gesprek te gaan over de projecten. Een prima ontwikkeling wat ons betreft. Getu is er om ons op te halen en Galan is al vroeg gearriveerd uit Ethiopië. Galan is een vriend van ons en zeer betrokken bij de projecten daarnaast spreekt hij ook vloeiend de Oromo taal wat soms handig kan zijn.

Getu heeft de tuktuk geregeld en we nemen meteen de spullen mee voor de scholen die we uit Nederland hebben meegenomen. Halverwege de rit stoppen we in Debre Zeit en worden begroet door een jonge man. Dit blijkt de burgemeester te zijn die ons tegemoet is gekomen en verder met ons reist in de tuktuk. Verbaasd ben ik en zo zie je maar weer dat je beeld van een burgemeester als een gezette man in een grijs pak totaal verkeerd is (haha).

We gaan eerst naar de Hidischool. Daar hebben we de peuterspeelzaal voorzien van tafeltjes en stoeltjes en een aantal van de 130 kinderen gaat hier naar school. Het hoofd van de school komt ons tegemoet en we bekijken eerst het terrein. Het is hier ruim opgezet met een speeltuin waar wel het een en ander aan moet gebeuren. Het voetbalveld is een grote zandvlakte. In de toekomst moet hier gras komen en het is de bedoeling om rondom het voetbalveld een atletiekbaan aan te leggen.

Dan lopen we naar een achtvormig huisje waar de kleuters zijn gehuisvest. De deur gaat open en we zien de kinderen keurig aan de door ons gesponsorde tafeltjes en stoeltjes zitten. Wat een discipline! We geven de kinderen allemaal een handje maar eentje vind die witte mevrouw wel heel eng en legt zijn hoofd op zijn tafeltje. Het jongetje naast hem vind zichzelf nu heel stoer en schud mij uitbundig de hand. De kinderen waren net bezig in hun schriftje om letters te oefenen. De dag ervoor hadden ze een kleiwerkje gemaakt dat stond te drogen. Voor alle kinderen hadden we broodjes en een banaan meegenomen dat was echt een feest voor ze!

Op naar de volgende klas. Tot onze schrik zitten daar 60 kinderen op de grond. Deze klas herbergt 's morgens 60 kinderen en 's middags ook nog eens 60 andere kinderen. Hier moeten natuurlijk ook

tafeltjes en stoeltjes voor komen. De kinderen in deze klas zijn bezig met zang. Ze zingen voor ons uit volle borst een liedje dat klinkt als Vader Jacob.

Door naar de bibliotheek waar studenten met een speciaal talent geholpen worden dit talent verder te ontwikkelen. Dat kan zijn op het gebied van wiskunde, scheikunde of biologie bijvoorbeeld. Helaas is er niet voldoende lesmateriaal beschikbaar in de bibliotheek wat het een extra uitdaging maakt om deze kinderen verder te helpen. In de Hidi school worden kinderen van 4 tot 18 jaar opgeleid.

Intussen is er een adviseuse van het ministerie van onderwijs gearriveerd. Zij had vernomen dat wij vandaag aanwezig zouden zijn en zij vindt het belangrijk om een aantal zaken onder onze aandacht te brengen. We gaan onder een boom zitten samen met de burgemeester en het hoofd van de school om een en ander te bespreken. Een van haar grootste zorgen zijn de "dropouts". In dit geval zijn dit kinderen die nu nog wel naar school gaan maar door ondervoeding gaan uitvallen of al uitgevallen zijn. Zowel de directeur als de burgemeester willen daarom een voedselprogramma opzetten. Dat bestaat uit het inkopen van graan om daar vervolgens op school injerra van te maken. Natuurlijk willen wij dit ondersteunen (met voorlopig een kleine bijdrage om brood en een fruit voor de armste kinderen zodat zij niet met een lege maag naar school gaan) maar het gaat om bijna 600 kinderen en wij hebben de vraag gesteld hoe kunnen we dit op de lange termijn oplossen. Door bijvoorbeeld grond bij de school vrij te maken om daar graan te verbouwen maar ook fruitbomen te planten of tomatenplanten zodat ze een diversiteit aan voedsel hebben op de lange termijn.

Het hoofd van de school heeft toegezegd om voor de kinderen een stuk grond vrij te maken om groente, graan en fruit te verbouwen. De kinderen worden hier zelf verantwoordelijk voor om dit bij te houden. Het project zal verder uitgewerkt moeten worden.

Hoewel het voedselprogramma prioriteit heeft zijn er ook zaken als schoolmateriaal, reparatie van ramen en speeltoestellen die aandacht behoeven.

Ook hadden we een verrassing voor de burgemeester en het hoofd van de school. Ten tijde van ons verblijf vroeg een van onze donateurs via de whatsapp of er nu voor alle 130 kinderen sponsors waren. Wij konden met trots melden dat dit voor 108 kinderen het geval was. Daar nam deze donateur geen genoegen mee en heeft er voor gezorgd dat ook de resterende 22 kinderen voorzien kunnen worden van schoolmaterialen en uniform!! De burgemeester en schoolhoofd waren blij verrast en zeer dankbaar.

Dan is het tijd om naar de Okiyooschool te gaan. Ook de burgemeester stapt weer in de tuktuk om met ons mee te gaan. Helaas zijn we te laat om de kleuters te bezoeken die zijn na een ochtend school naar huis. We worden ontvangen door de directeur en Serge een docent die er nog steeds is. De wisseling van docenten gaat snel in dit rurale gebied dus is het bijzonder hem nog hier te zien.

We lopen eerst over het terrein om naar de aangeplante bomen te kijken. Deze zijn gelukkig goed aangeslagen en groeien goed. De bibliotheek wordt momenteel niet optimaal gebruikt. We komen er achter dat sommige van de boeken die we hier gebracht hebben eigenlijk niet geschikt zijn voor deze kinderen. De boeken zouden beter op zijn plek zijn op de Hidi middelbare school dus dit moet in gang gezet worden. We vernemen ook dat het lesmateriaal in Okiyooschol schaars is omdat er op dit moment in Ethiopië nieuwe boeken worden gemaakt. De scholen krijgen slechts één exemplaar en moeten hier kopieën van maken. Zeer omslachtig natuurlijk. We volgen dit op de voet en zodra er weer boeken beschikbaar zijn zullen we een deel aanschaffen.

De speeltuin die begin dit jaar is aangelegd is een succes. De kinderen mogen even uit de klas om te spelen en de burgemeester draait de kinderen rond in de draaimolen. Daarna is er ook voor de kinderen hier een broodje en een banaan. Als dank zingen en dansen de kinderen voor ons.

In de kamer van de directeur bespreken we in aanwezigheid van de burgemeester wat er nog nodig is. We begrijpen dat de batterij van de zonnepanelen niet wil laden dus daar moet naar gekeken worden. Het kan zijn dat deze verouderd is en vernieuwd moet worden.

Tijd om weer terug te gaan richting Debre Zeit. We laten de spullen uit Nederland achter en worden uitgezwaaid.

De volgende dag besluiten we terug te gaan naar de Hidi school om toch alvast een start te maken met het voedselprogramma. Dat wil zeggen om nu direct voor graan te zorgen voor de armste kinderen die dit het hardste nodig hebben. De burgemeester is aanwezig dus vragen we hem mee te gaan voor de overhandiging van de eerste bijdrage, dit omdat we ook hierin transparant willen zijn. Voordat we gaan krijgen we een oorkonde van de burgemeester uitgereikt omdat ze zien hoeveel wij betekenen voor de kinderen in Hidi. Deze oorkonde dragen we op aan allen die Stichting Dessi Tuij ondersteunen! Want zonder donateurs komen wij natuurlijk ook niet ver.

Samen met de burgemeester en Getu gaan we naar de Hidi school. Geta legt nogmaals uit dat we graag willen ondersteunen maar dat we een Stichting met een relatief klein budget zijn. Omdat we het belang van het voedselprogramma willen benadrukken overhandigen we 20.000 birr (€365,-) aan het hoofd van de school en de burgemeester. Ze zijn duidelijk dankbaar voor dit gebaar.

Intussen is de broer van Getu met paard en wagen gekomen. We hadden paardendekens meegenomen voor het paard. Het paard ziet er goed uit en de deken zal hem goed doen. Ook willen we nog even langs de kleermaker die de uniformen voor de 130 kinderen maakt. Helaas is hij zelf niet aanwezig maar er liggen al wel weer wat uniformen klaar die we kunnen zien. Het ziet er echt prachtig uit, alles op maat gemaakt. De directeur van de Hidi school vertelde over een jongetje dat al jaren in dezelfde sportbroek (die wij ooit hadden meegenomen) liep en nu een uniform heeft. Het kind is de koning te rijk!

Het is tijd om weer terug te gaan naar Addis om nog wat inkopen te doen voor de Bazaar en dan weer naar huis. Nou ja naar Nederland want Ethiopië voelt ook als thuis.

Geta heeft in Addis nog een gesprek met de Director General van de Diaspora om aan te geven waar de prioriteiten liggen in dit gebied en welke rol zij zouden kunnen/moeten spelen hierin.

We voelen ons dankbaar en tevreden voor wat we mogen doen in samenwerking met de scholen en de gemeenschap van Hidi!